

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1226/2017
07.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Николе Тошића, због кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Тошића, адвоката Мирољуба Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 1К 93/16 од 20.02.2017. године и Апелационог суда у Нишу 20Кж1 435/17 од 19.06.2017. године, у седници већа одржаној 07.12.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Тошића, адвоката Мирољуба Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 1К 93/16 од 20.02.2017. године и Апелационог суда у Нишу 20Кж1 435/17 од 19.06.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу 1К 93/16 од 20.02.2017. године, окривљени Никола Тошић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, за које је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан платити у року од два месеца од дана правноснажности наведене пресуде, а ако то не учини, одређено је да ће се иста казна заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан затвора. Такође, пресудом је одређено да се окривљеном Николи Тошићу, по правноснажности наведене пресуде, на основу члана 151. став 1. ЗКП, враћа мотоцикл марке „...“ без регистарских ознака са бројем шасије ... Окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 500,00 динара, као и на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом, окривљени Никола Тошић је обавезан да оштећеној АА исплати износ од 101.250,00 динара, на име заступања од стране пуномоћника адвоката Катарине Ранђеловић, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде,

под претњом принудног извршења. Оштећена АА, упућена је на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 20Кж1 435/17 од 19.06.2017. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу, па је преиначена пресуда Вишег суда у Нишу 1К 93/16 од 20.02.2017. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу, окривљеном Николи Тошићу за учињено кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим, применом члана 42, 45, 54, 60. и 62. КЗ најпре утврдио казну затвора у трајању од 2 (две) године, а затим узео као утврђену казну затвора од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци по правноснажној пресуди Вишег суда у Нишу К 2/16 од 01.04.2016. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 816/16 од 09.09.2016. године, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 3 (три) месеца, коју ће издржавати по правноснажности наведене пресуде, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 22.07.2015. године до 15.09.2015. године, док је жалба окривљеног и његовог браниоца одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Николе Тошића, адвокат Мирољуб Јовановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер су нижестепени судови окривљеног огласили кривим и казнили за дело које не може бити кривично дело, с обзиром да је заштитни објект кривичног дела из члана 296. КЗ, повређено лице које у време непружања помоћи мора бити живо, а не мртво лице – леш.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева, не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Наиме, одредбом члана 296. став 1. КЗ, прописано је да возач моторног возила или другог превозног средства који остави без помоћи лице које је тим превозним средством повређено или чију је повреду тим средством проузроковао, казниће се новчаном казном или затвором до три године.

Из изреке побијане првостепене пресуде Вишег суда у Нишу, произилази да окривљени Никола Тошић, критичном приликом, након изазивања саобраћајне незгоде, супротно члану 168. став 1. тачка 4) ЗОБС-а, није остао на месту незгоде, нити је указао помоћ повређеној у складу са својим знањима, способностима и могућностима, већ је оставио свој мотоцикл и напустио место саобраћајне незгоде и тако је оставио без помоћи оштећену, сада покојну АА, чију је повреду тим превозним средством проузроковао, а био је свестан свог дела, те да је исто противправно и забрањено, па је хтео његово извршење.

Полазећи од наведеног и цитиране законске одредбе, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, односно јасно произилази да је окривљени критичном приликом, на описани начин, предузео радњу извршења наведеног кривичног дела, јер је као возач моторног возила – мотоцикла, оставио без помоћи оштећену, сада покојну АА, чију је повреду тим средством проузроковао. Дакле, из саме изреке правноснажне пресуде јасно произилази да је у време извршења дела (непругања помоћи) пасивни субјект- повређено лице, тј. оштећена, један одређени временски период након настанка саобраћајне незгоде још била у животу, што је и неопходно за постојање предметног кривичног дела. Наиме, према налажењу овог суда, кривично дело из члана 296. став 1. КЗ, постоји и онда када су повреде биле смртоносне, тј. када би смрт сигурно наступила и онда када би помоћ била пружена, битно је да је лице остављено без помоћи још било у животу. Стога су неосновани наводи захтева, да дело за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, није кривично дело.

Због наведеног, неосновано бранилац окривљеног указује да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева, да у конкретном случају није постојала могућност да окривљени укаже помоћ оштећеној јер је смрт оштећене наступила врло брзо, најдуже минут након повређивања, да је за то кратко време, док је постојало повређено лице, сам окривљени био у стању амнезије, да је његова урачунљивост према ставу браниоца, била потпуно искључена, а самим тим и свест и намера да не пружи помоћ- по налажењу овог суда, оспорава се оцена доказа од стране нижестепених судова, односно указује се да је побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што није разлог прописан чланом 485. став 4. ЗКП, због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић, с.р.

За Председника већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић